

[Justitsministeren.]

anset for alt for vidtgående en bestemmelse, og jeg har ment, at det, vi måtte nå frem til, var en begrænsning af den homoseksuelle ungdomsprostitution. Det er baggrunden for ændringsforslaget.

Jeg tør måske også minde om, at vi, hvad udvalget er bekendt med, indhentede en udtalelse fra Dommerforeningen om bestemmelserne i §§ 225 og 230. Man kan vel ikke uden videre feje Dommerforeningens udtalelse til side. Denne udtalelse gik ud på et ønske om skærpelse af bestemmelserne såvel i § 230 som i det foreslåede stk. 4 i § 225 derhen, at der efter ordet „betaling“ indføjedes ordene „eller andet vederlag“. Jeg turde ikke gå så vidt som til denne generelle ligestilling, hvorved man efter mit skøn kunne komme til at ramme det, jeg ville kalde faste forhold af næsten ægteskabslignende karakter. På et andet område ønskede Dommerforeningen en skærpelse, idet man ønskede at kriminalisere selve ydelsen af betalingen, noget, jeg ikke fandt tilstrækkeligt begrundet. Jeg tænker her f. eks. på den efterfølgende betaling, hvor forholdet i øvrigt er indledt på grund af gensidig sympati.

Jeg vil dernæst gerne sige om baggrunden for forslaget om tilføjelsen til § 225, at det ligger fast, at vi har oplevet en stigning i den homoseksuelle ungdomsprostitution, at langt de fleste af disse unge er under 21 år, og den overvejende del af dem er mellem 18 og 21 år. Det, som for mig er det afgørende, er, at man ikke kan være i tvivl om, at den homoseksuelle ungdomsprostitution medfører meget betydelige skadevirkninger for dem, der omfattes af den. Det er skadevirkninger, som er væsentligt større, tror jeg, end de skadevirkninger, der er knyttet til den heteroseksuelle prostitution, idet der ingen tvivl er om, at et meget stort tal af de kvinder, der hengiver sig til heteroseksuel prostitution, senere henlever deres tilværelse i et socialt acceptabelt miljø. Langt større er efter mit skøn skadevirkningerne for den, der omfattes af den homoseksuelle prostitution. Der er ingen tvivl om, at denne prostitution i sig selv har en forrående indflydelse på den pågældende, og den tjener til at fastholde eller drage ham ind i en asocial tilværelse.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro og andre

har nævnt den efterundersøgelse, der er foretaget i 1960 af de 300 unge, som politiet havde kontakt med i årene 1950-55, fordi de havde hengivet sig til homoseksuel prostitution. Det ærede medlem fremhævede, at det nu har vist sig, at 60 pct. af disse personer senere er blevet straffet for grove lovovertrædelser, røveri, vold, afpresning og andet. Det ærede medlem fru Else-Merete Ross rejste tvivl om denne betragtnings værdi ved at pege på, at der var foretaget en sammenligning med en anden gruppe, hvor udgangspunktet var et andet.

Heroverfor vil jeg gerne sige til det ærede medlem: jeg har hverken i udvalget eller ved nogen anden lejlighed ønsket at påberåbe mig denne sammenligning. Det, jeg har peget på, er, at denne gruppe af unge mere eller mindre kriminelle, som i årene 1950-55 hengav sig til homoseksuel prostitution og i den anledning kom i kontakt med politiet, senere har vist sig at følge en kriminel løbebane af betydelig alvor. Jeg påstår ikke, at det er det homoseksuelle forhold, der har forårsaget, at de er kommet ind på en kriminel løbebane, men der er for mig ingen tvivl om, at den omstændighed, at de i en periode har hengivet sig til den homoseksuelle prostitution med al den forråelse, der dermed følger, har været medvirkende til at skærpe deres kriminelle løbebane.

Udvalgsflertallet siger i betænkningen, at man må regne med muligheden for, at retningen af de unges kønsdrift kan undergå en skadelig forandring, når de hengiver sig til den homoseksuelle prostitution. Det er vel i virkeligheden et uafklaret spørgsmål. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Arne Bertelsen ud fra sin rige lægelige erfaring aldeles afviste dette og havde fundet ud af, at nu fulgte man Lysenko, men deroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom på, at et betydeligt antal af de personer, der hengiver sig til den homoseksuelle prostitution, hverken er homoseksuelle eller heteroseksuelle, men biseksuelle, og problemet er vel åbent, i hvor høj grad netop disse personer kan lade sig påvirke af det, de kommer ud for under den periode, hvor de hengiver sig til denne prostitution.

Det, der for mig er problemet, er: kan vi ved bestemmelsen i § 225, stk. 4, begrænse — må jeg bruge et kynisk udtryk —